

Τα «μπλόκα της αγροτιάς» και της αυθαιρεσίας - Καλώς ήλθατε στην Μπανανία

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή (δηλαδή μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων) η ίδια ιστορία. Η αγροτιά θυμάται πως έχει ανεπίλυτα αιτήματα και προβλήματα και αποφασίζει να τα διεκδικήσει, με έναν τρόπο που οι ίδιοι οι αγρότες θεωρούν ενδεδειγμένο: Το αποκλεισμό των οδικών αρτηριών.

Πολλοί αποκαλούν αυτή την τακτική «δίκαιο αγώνα». Δίκαιος μπορεί να είναι, αλλά δεν θα μπορούσε να τον πει κανείς και αγώνα.

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε πως η ορθόδοξη και νόμιμη πρακτική διεκδίκησης αιτημάτων (δίκαια ή άδικα, δεν θα το εξετάσουμε εδώ), είναι η απεργία. Δηλαδή η αποχή από την εργασία και επομένως η αποχή από την παραγωγή. Μπορεί να μας πει κάποιος, τί είδους απεργία κάνουν οι αγρότες και από ποιου είδους παραγωγή απέχουν;

Θα το πω ευθέως: Όλοι αυτοί που εντελώς καταχρηστικά καταλαμβάνουν τις δημόσιες οδικές αρτηρίες και παράνομα εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση και μετάβαση στη χώρα, συμπεριφέρονται ως δειλοί και κοινά θρασίμια, που εκ του ασφαλούς το παίζουν Μαρίνοι Αντίπες. Αν δεν συμπεριφέρονταν ως τέτοιοι, θα είχαν τ' αχαμνά να πάρουν τα τρακτέρ τους και να πάνε ν' αποκλείσουν τη βουλή των 300 ηθοποιών που υποδύονται τους πολιτικούς και τους οποίους οι ίδιοι ανεβάζουν στην εξουσία κάθε φορά, ή ακόμη και τα (πολυτελή) σπίτια τους.

Αντιθέτως, τί κάνουν όλοι δαύτοι, που αρκετοί απ' αυτούς έχουν ως βασικό εισόδημα τις κρατικές επιδοτήσεις (μένει ασχολίαστο το ότι πολλοί απ' αυτούς δεν πατάνε καν στο χωράφι τους); Χρησιμοποιούν ως μοχλό πίεσης τον κάθε άσχετο, με τα αιτήματά τους, συμπολίτη τους, για να προκαλέσουν την ένταση. Χτυπάνε δηλαδή το σαμάρι για να πονέσει το γαϊδούρι.

Είναι ή δεν είναι κατάντημα να θες π.χ. να μεταφέρεις κάποιον άρρωστο και να βασίζεσαι στην «ευσπλαχνία» του κάθε «κοτσάμπαση» και μη, που εντελώς

αυθαίρετα και παράνομα έχει καταλάβει και δεσμεύει ένα δημόσιο αγαθό; Αλλά και επείγουσα ανάγκη μετάβασης να μην υπάρχει, ποιος είσαι ρε καθίκι, κι από που κι ως που, θα μου καθορίσεις αν «περνάω ή δεν περνάω»; Στο σπίτι σου μπαίνω;

Που στο καλό πάει εκείνο το περίφημο «τα δικαιώματα του ενός σταματούν, εκεί που αρχίζουν τα δικαιώματα του άλλου»;